

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/172/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514205127
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2514205127.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35717769, zastúpeného právnym zástupcom: STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava, IČO: 52451747, proti žalovaným: 1. P. U., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom A. XXXX/XX, L., zomr. 25.12.2019, a 2. P. U., rod. L., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/XX, L., o zaplatenie 824,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie proti žalovanému v 1. rade **z a s t a v u j e**.
- II. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovaná v 2. rade je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 184,07 eura spolu **s** 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 184,07 eura od 27.11.2012 až do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 10, - eur, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom september 2021, až do úplného vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok **v** prípade omeškania žalovanej v 2. rade s plnením ktorejkoľvek splátky.
- IV. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 286,18 eura s príslušenstvom žalobu **z a m i e t a**.
- V. Žalovanej v 2. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 15.7.2014, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 18.7.2014, upresnenou podaním z 18.2.2015, doručeným súdu dňa 24.2.2015, sa žalobca domáhal od žalovaných v 1. a v 2. rade, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 824,50 eura spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 717,25 eura od 27.11.2012 až do zaplatenia titulom nesplatenia časti úveru v sume 717,25 eura a zmluvnej pokuty v sume 107,25 eura. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzoval žalobca od zmluvného vzťahu strán sporu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.4.2012. Pohľadávku v časti 717,25 eura si uplatňoval z dôvodu, že žalovaní mu nesplácali dohodnuté splátky úveru riadne a včas. Následne žalobca, v súlade s ust. § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), oznámil žalovaným stratu výhody splátok, t. j. že splatným sa stal celý dlh žalovaných, t. j. istina, úrok a odmena v nezaplatennej výške 717,25 eura. Pohľadávku v časti 107,25 eura si uplatňoval titulom zmluvnej pokuty za porušenie záväzku žalovaných zo zmluvy. Uviedol, že žalovaní mu ku dňu podania žaloby uhradili iba 179,75 eura, pričom naposledy mu uhradili dňa 11.3.2014 sumu 20,- eur. Ani po dvoch predžalobných výzvach žalobcu žalovaní predmetný dlh neuhradili.

3. Žalovaní v podaní zo dňa 7.6.2016, doručenom súdu dňa 8.6.2016, a v podaní zo dňa 20.7.2017, doručenom súdu dňa 24.7.2017, žiadali žalobu zamietnuť z dôvodu, že dlh sa splácal, dostali sa do zlej sociálnej situácie, ktorá vznikla zdravotným stavom žalovaného v 1. rade, ktorý po prekonanej mozgovej príhode a s neustálymi problémami so srdcom musel podstúpiť operáciu srdca. Sú starobnými dôchodcami, pre nich by boli platobný rozkaz a exekučné konanie likvidačnými. Musia platiť nájomné, energie, telefón, odvoz odpadu, lieky a stravu. Uviedli, že zmluva v časti s názvom: Domáci servis je neplatná, nakoľko suma 266,18 eura uvedená v rámci Domáceho servisu je neprímeraná, keďže v zmluve o úvere je dohodnutá aj odplata 247,- eur, čím sa zakryje skutočná výška úrokovej sadzby. Podľa splátkového kalendára na meno žalovanej v 2. rade, tá istá suma 897,- eur + 266,18 eura, spolu 1.163,18 eura, bola už zaplatená. Domáci servis je akási odplata 247,- eur, a to je spolu 513,18 eura ako skrytý neprímeraný úrok a iné poplatky. Podľa splátkového kalendára na meno žalovaného v 1. rade, suma 266,18 eura je tiež zaplatená ako Domáci servis a 199,75 eura v splátkach, čo je spolu 465,93 eura. Zároveň poukázali na chybu v poslednom riadku, kde namiesto zaplatenej sumy 20,- eur bolo odpočítaných iba 0,20 eura, čo poukazuje na to, ako neférové koná žalobca. K podaniam pripojili fotokópie dvoch knižiek o splátkovom kalendári vzťahujúce na zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Ďalej pripojili prepúšťacu správu o prepustení žalovaného v 1. rade do ambulantnej liečby a lekárske nálezy preukazujúce ťažký zdravotný stav oboch žalovaných. Pripojili aj odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“ v príslušnom tvare) z 1.8.2016 adresovanú žalovanej v 1. rade, ďalej potvrdenie o platbe nájomného a energií vo výške 321,- eur, pokladničný blok o platbe spoločnosti Orange Slovensko, a. s.

4. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 7C/172/2014-103 zo dňa 24.11.2017, ktorým 1.) uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 470,25 eura spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 470,25 eura od 27.11.2012 až do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 20,- eur, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania žalovaných v 1. a v 2. rade s plnením ktorejkoľvek splátky; 2.) zamietol žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 354,25 eura s príslušenstvom; a 3.) priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a v 2. rade v rozsahu 14,06 %. Súd uzavrel, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „ZoSÚ“), z ktorého dôvodu zaviazal súd žalovaných v 1. a v 2. rade iba na zaplatenie sumy zodpovedajúcej rozdielu medzi reálne poskytnutou istinou úveru (650,- eur) a sumou uhradenou žalovanými z predmetného úverového vzťahu (179,75 eura), v zodpovedajúcej sume 470,25 eura, spolu s úrokmi z omeškania z tejto sumy (I. výrok). Súd mal za to, že žalovaní nepreukázali, že by uhradili žalobcovi aj sumu 20,- eur dňa 9.4.2021 podľa splátkového kalendára, keďže v tejto časti boli tvrdenia strán sporu sporné, pričom prevzatie úhrady 20,- eur nie je nikým podpísané. Súd ďalej uzavrel, že suma 266,18 eura z domáceho servisu bola sumou uhradenou z inej zmluvy, preto ani na túto úhradu súd neprihliadol. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 354,25 eura s príslušenstvom súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (III. výrok), pričom zamietnutá časť žaloby zodpovedala zmluvnej pokute v sume 107,25 eura ako neplatne dojednanej a odplate z úveru v sume 247,- eur, konkrétne z úrokov z úveru a z odmeny za poskytnutie úveru, na ktoré nemal žalobca nárok.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 24.11.2017 nadobudol právoplatnosť iba v II. výroku, teda vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 354,25 eura s príslušenstvom, nakoľko tento výrok nebol napadnutý odvolaním.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 25Co/240/2018-134 zo dňa 22.10.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 24.11.2017 v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2009. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že odvolaciemu súdu je z jeho vlastnej činnosti, ako aj rozhodovania súdov prvej inštancie v jeho obvode známe, že pri poskytovaní úverov spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s. býva spravidla v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváraná zároveň zmluva o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej sa veriteľ - tu žalobca zaväzuje poskytovať dlžníkovi „domáci servis“ a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi odmenu za „domáci servis“,

a to v pravidelných mesačných splátkach, ktoré bývajú splatné pri preberaní splátok úveru. „Domáci servis“ býva v týchto zmluvách definovaný ako poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bývajú uzavreté výlučne v súvislosti s konkrétnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na zánik ktorej je viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda spravidla ide o zmluvu závislú od príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež býva pravidlom, že mesačná splátka odmeny za „domáci servis“ býva v rovnakej výške, ako výška 4. až 10. mesačnej splátky úveru. Celková odmena za domáci servis spravidla prevyšuje výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver. Touto odmenou za domáci servis sa tak dojednaná odplata za úver výrazne navyšuje. Na základe výsledkov dovtedajšieho o dokazovania nebolo možné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že k zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. Výsledky dokazovania nepreukazovali, že by si žalovaní domáci servis výslovne vyžiadali. Naopak, z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že spravidla dlžníci podpisujú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu bez toho, aby vedeli, že podpisujú ďalšiu odplatnú zmluvu, a to v rámci podpisovania listín týkajúcich sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o ktorú jedinú majú záujem. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu potom iba navodzuje dojem, že ide o benefit zo strany veriteľa, a služba je prezentovaná čisto ako výhoda poskytovaná zo strany dodávateľa. Odmena za domáci servis býva, ako už bolo vyššie uvedené, zavádzajúco v rovnakej výške, ako výška mesačných splátok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je pritom možné argumentovať ani tým, že dlžník mal možnosť si zmluvu prečítať, a mal tak vedieť, že domáci servis predstavuje platenú službu žalobcu. Odvolací súd poukázal aj na reklamný názov produktu „Kešovka“, z ktorého je zrejmé, že je určený osobám, ktoré potrebujú peniaze okamžite. Žalobca pritom dosiaľ nepreukázal, že by žalovaní vedeli, čo domáci servis znamená, a že boli uzrozmnení s jeho odplatosťou. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu pritom spravidla býva uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. V prípade, že právny úkon uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

7. Odvolací súd vzrušujúcim uznesením ďalej uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní domáceho servisu (ktorá má formu predtlačenej formulára), tiež spravidla dochádza k nekalej obchodnej praktike, v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalobcu, ktorá podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostala. Veriteľ pritom nesie dôkazné bremeno, že dlžníkom ako priemerným spotrebiteľom vysvetlil následky uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a to najmä s ohľadom na jeho odplatosť. Výhodou domáceho servisu, a teda protiplnením žalobcu za odplatu, spravidla bývajú konzultácie, preberanie a zaúčtovanie finančnej hotovosti na úhradu splátky, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a následky nesplácania, a to v domácom prostredí alebo podľa dohody. Ide však o bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, a ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Pokiaľ ide o konzultácie, tieto banky a nebankové subjekty robia zásadne bezplatne v záujme získania a udržania si klienta. Pokiaľ ide o „výhodu“ vyberania splátok v domácnosti klienta, resp. na dohodnutom mieste, takáto služba je viac v záujme veriteľa ako dlžníka, nakoľko veriteľovi poskytuje istotu výberu splátky, alebo jej časti, čím si znižuje riziko nezaplatenia splátok. Konanie žalobcu, ktorým si pri podpisovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekalou obchodnou praktickou zabezpečuje zo strany dlžníkov aj podpísanie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, o ktorú zmluvu dlžník nemal záujem a ktorej obsah mu žalovaný dostatočne nevysvetlil, nemožno hodnotiť inak, ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zabezpečiť si niekoľkonásobnú odplatu z poskytnutého úveru, bez toho, aby podpísanie druhej zmluvy malo akýkoľvek prospech aj pre spotrebiteľa. Zároveň uvedené konanie predstavuje obchádzanie zákona, keď náklad na odmenu za domáci servis nie je zahrnutý do odplaty, a tým ani do informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj ako len „RPMN“), pritom zmluva o poskytovaní domáceho servisu je zmluvou závislou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mala byť RPMN vypočítaná z oboch zmlúv. Takéto zmluvy (o poskytovaní domáceho servisu) už boli súdmi v minulosti opakovane vyhlásené za absolútne neplatné podľa § 39 OZ, pre rozpor s dobrými mravmi, či obchádzanie zákona (§ 53 ods. 6 OZ, či zák. č. 129/2010 Z. z.). V tom prípade bolo nevyhnutné zohľadniť všetky platby dlžníka splatené na domáci servis, na zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní riadne, v súlade s platnou procesnou normou, vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy

potrebné pre posúdenie veci v súlade s ust. § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších prepisov (ďalej len „CSP“), najmä zabezpečiť si zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ako aj dôkazy potrebné pre zistenie skutočne poskytnutej istiny, ako aj žalovanými celkovej splatenej sumy, zistený skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí mal súd prvej inštancie opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Nakoľko žalovaní neustále poukazovali na svoju zlú sociálnu situáciu a neschopnosť nahraďiť trovy konania, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vysporiadať sa aj s podmienkami podľa § 257 CSP.

9. Žalovaný v 1. rade zomrel dňa 25.12.2019, dedičské konanie po ňom skončilo uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6D/9/2020, Dnot 9/2020 zo dňa 20.3.2020, ktorým súd 1.) vydal žalovanej v 2. rade ako usporiadateľke pohrebu majetok nepatrnej hodnoty a 2.) dedičské konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2020.

10. Po čiastočnom zrušení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci opätovne pojednávanie na deň 20.8.2020 a na deň 8.7.2021, na ktoré sa dostavila iba žalovaná v 1. rade a na druhé z nich aj svedkyňa. Na pojednávania sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaniach, súhlasili s pojednávaním a s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Súd preto podľa § 180 CSP spor pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

11. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2012, obchodnými podmienkami, predžalobnými upomienkami z 19.11.2013, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere a k domácomu servisu, oznámeniami o zosplatnení záväzku zo dňa 18.2.2014, poštovým podaciami hárkami zo dňa 19.11.2013 a zo dňa 18.2.2014, výpisom z vnútorného systému žalobcu, a vypočítaním žalovanej v 2. rade, ktoré dokazovanie doplnil zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 16.4.2012, lustráciami o osobných majetkových a zárobkových pomeroch žalovanej v 2. rade, ďalšími vyjadreniami strán sporu, ďalším vypočítaním žalovanej v 2. rade, vypočítaním svedka, a zistil tento skutkový stav:

12. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi stranami dňa 16.4.2012 žalobca ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanej v 2. rade ako spoludlžníkovi úver vo výške 650,- eur za odplatu v sume 247,- eur pozostávajúcu z celkového 20 % úroku z istiny úveru a odmeny vo výške 18 % z istiny úveru. Celková dlžná suma žalovaných bola dohodnutá vo výške 897,- eur, ktorú sa zaviazali zaplatiť žalobcovi v 13-ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Výška prvých troch plátok bola dohodnutá sumou 3,25 eura, a ďalších 10 splátok sumou 88,73 eura. Zmluvu uzavreli s odkazom na zákon č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a na obchodné podmienky. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili obchodné podmienky a rozhodcovská doložka, nachádzajúce sa na rube tlačiva zmluvy. Žalobca ako veriteľ mal podľa obchodných podmienok (bod 1.) právo požadovať od žalovaných ako od dlžníkov vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške. Priemerná RPMN podľa zmluvy bola 45,23 %. Na rube zmluvy je uvedená RPMN pri splatnosti úveru s dobou splácania 13 mesiacov vo výške 67,70 % (bod 1. obchodných podmienok). Podľa bodu 3. obchodných podmienok, ak žalovaní nespĺnia svoj záväzok zo zmluvy, žalobca je oprávnený od nich požadovať zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Prvá strana zmluvy je podpísaná oboma zmluvnými stranami, kým rub tlačiva zmluvy je podpísaný iba žalovanými. Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a neobsahuje ani rozčlenenie splátok na splátku istiny úveru, splátku úroku z úveru a splátku iných poplatkov z úveru. Zmluva bola uzavretá na predtlačenom formulári s reklamným názvom produktu: KEŠOVKA, TELERVIS PLUS, a.s., do ktorej boli doplnené iba niektoré údaje.

13. V deň uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli strany sporu aj ďalšiu zmluvu na vopred pretlačenom formulári, a to Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu s reklamným názvom produktu: KEŠOVKA, TELERVIS PLUS, a.s., podľa obsahu ktorej mal žalobca ako poskytovateľ poskytovať žalovaným ako klientom službu označenú domáci servis spočívajúcu v poskytovaní

konzultačných a nadštandardných služieb k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2012, najmä službu spočívajúcu v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a prípadne na následky nesplácania. Povinnosťou žalovaných bolo využívať domáci servis a zaplatiť žalobcovi odmenu vo výške 266,18 eura v troch pravidelných splátkach vo výške po 88,73 eura.

14. Predžalobnými upomienkami zo dňa 19.11.2013 žalobca vyzval žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie neuhradenej časti úveru v sume 737,25 eura z predmetnej zmluvy v lehote 5 dní od obdržania výzvy s tým, že potom bude žalovaným umožnené pokračovať v splácaní záväzku v splátkach podľa splátkového kalendára. Žalovaných upozornil, že ak nezaplatia tento dlh bezodkladne, po uplynutí 15 - dňovej lehoty v súlade s § 53 ods. 8 OZ, bude žalobca požadovať zaplatenie celej pohľadávky a všetkých zmluvne dojednaných sankcií vrátane zmluvnej pokuty. Dňa 19.11.2013 odoslal žalobca na poštovú prepravu zásielku adresovanú žalovanému v 1. rade a zásielku adresovanú žalovanej v 2. rade, obsahom ktorých, vzhľadom na malý časový odstup, bola zrejme predžalobná výzva z 19.11.2013.

15. Z knižočky označenej ako splátkový kalendár súd zistil, že obsahuje prehľad splátok zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX žalovanými. Vybraná čiastka zo zmluvy o úvere k 12.4.2013 zodpovedala sume 139,75 eura, dňa 10.2.2014 malo byť zaplatených ďalších 20,- eur, dňa 7.3.2014 ďalších 20,- eur a dňa 9.4.2014 ďalších 20,- eur, pričom prevzatie posledných 3 splátok úveru po 20,- eur nie je nikým podpísané. Napriek tomu žalobca tvrdil, že žalovaní zaplatili celkom 179,75 eura. K tomuto súd poznamenáva, že žalobca evidoval aj 2 splátky úveru po 20,- eur napriek tomu, že ich prevzatie oprávnenou osobou nie je v tejto knižočke podpísané. Splátku v sume 20,- eur zo dňa 9.4.2014 však žalobca už neevidoval. Prevzatie posledných 3 splátok úveru po 20,- eur nie je podpísané žiadnou oprávnenou osobou, avšak na prvý pohľad možno dospieť k predpokladu, že všetky tri posledné splátky boli odovzdané tej istej osobe, keďže poznámky o všetkých troch posledných splátkach sú písané tým istým písmom, výrazne odlišným od predchádzajúceho písma. V časti domáceho servisu k tej istej zmluve o úvere bola vybraná celkom suma 266,18 eura, ktorá skutočnosť bola medzi stranami nesporná.

16. Podľa výpisu z vnútorného systému žalobcu týkajúceho sa predmetného úveru, žalovaní uhradili z predmetného úveru žalobcovi dňa 16.4.2012 sumu 3 x 3,25 eura, dňa 12.2.2013 sumu 40,- eur, dňa 11.3.2013 sumy 48,73 eura a 1,27 eura, dňa 12.4.2013 sumu 40,- eur, dňa 11.2.2014 sumu 20,- eur, a dňa 11.3.2014 sumu 20,- eur, t. j. celkom 179,75 eura.

17. Porovnaním údajov zo splátkového kalendára a výpisu z vnútorného systému žalobcu súd zistil, že žalobca eviduje ako uhradené aj dve platby po 20,- eur uhradené žalovanými dňa 10.2.2014 a 7.3.2014 napriek tomu, že ich prevzatie nie je knižočke o splátkovom kalendári z úveru nikým podpísané. Spornou zostala úhrada poslednej sumy 20,- eur dňa 9.4.2014 v časti splátkového kalendára s názvom: Úver.

18. Oznamením o zosplatnení záväzku zo dňa 18.2.2014 žalobca oznámil žalovaným, že ich záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený k 26.11.2012 z dôvodu omeškania žalovaných so splácaním úveru. Uviedol, že splatným sa stal celý dlh v sume 717,25 eura, pozostávajúci z nezaplatennej časti istiny, úroku a zmluvnej odmeny. Zároveň žalovaným vyzval, aby mu bezodkladne uhradili nesplatenú časť úveru v sume 717,25 eura, zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny za každý začatý mesiac omeškania v zodpovedajúcej sume 321,75 eura a náhradu nákladov spojených s vymáhaním dlžnej čiastky v sume 130,- eur, t. j. celkom 1.169,- eur. Dňa 18.2.2014 odoslal žalobca na poštovú prepravu zásielku adresovanú žalovanému v 1. rade a zásielku adresovanú žalovanej v 2. rade, obsahom ktorých, vzhľadom na malý časový odstup, bolo zrejme oznámenie zo dňa 18.2.2014 o zosplatnení záväzku.

19. Žalovaní preložili súdu aj odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 1.8.2016 adresovanú žalovanej v 1. rade, v ktorej ministerstvo uviedlo všeobecné závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Komisia“ v príslušnom tvare), ktorá už v minulosti posudzovala viaceré spotrebiteľské zmluvy. Komisia v niektorých zmluvách zistila neprimerane vysoké zmluvné pokuty, nesprávny údaj o výške zákonom požadovaného údaja o RPMN, ktoré Najvyšší súd SR vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa. Ďalej poukázala na neprimerane vysoké zmluvné úroky. Ministerstvo poskytlo menovanej citácie niektorých vybraných zákonných ustanovení upravujúcich práva spotrebiteľa a náležitosti spotrebiteľských zmlúv, poukázalo na možnosť napadnúť neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy alebo

jej časti. Upozornilo ju na skutočnosť, že ako spotrebiteľ je menovaná v predmetnom konaní oslobodená od súdnych poplatkov. Ministerstvo menovanej zároveň oznámilo, že právomoc na riešenie konkrétnych sporov má iba súd, a nie odbor ochrany spotrebiteľa. Poučilo ju, že sa môže obrátiť so žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci. Súd sa touto listinou pri dokazovaní nezaoberal, pretože obsahuje iba všeobecné informácie o právnych predpisoch týkajúcich sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv a o záveroch „Komisie“, ktoré sú súdom v Slovenskej republike známe podľa zásady, podľa ktorej súd pozná právo, a závery Komisie vo veciach ochrany spotrebiteľa sú všetkým slovenským súdom známe z ich úradnej činnosti.

20. Žalovaní predložili súdu lekárske správy, nálezy a prepúšťacie správy preukazujúce ťažký zdravotný stav oboch žalovaných. Ďalej predložili potvrdenia o platbách nájomného a energií vo výške pohybujúcej sa od 321,- eur do 361,- eur, ako aj pokladničný blok o platbe spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Žalovaný v 1. rade zomrel v priebehu sporu so zanechaním majetku nepatrnej hodnoty, ktorý bol vydaný žalovanej v 2. rade ako usporiadateľke pohrebu a dedičské konanie po ňom bolo zastavené. Lustráciou v katastrí nehnuteľností súd zistil, že žalovaná v 2. rade nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v Slovenskej republike. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že žalovaná v 1. rade je poberateľkou starobného a vdovského dôchodku v celkovej sume 563,20 eura mesačne.

21. Svedkyňa X. W. na pojednávaní dňa 8.7.2021 predniesla súdu, že niekoľko rokov spolupracovala so žalobcom ako obchodný zástupca, pričom ona túto činnosť vykonávala na základe živnosti. Niekoľko rokov so žalobcom už nespolupracuje. Žalovanú v 2. rade pozná ako bývalú klientku. Pochybovala o tom, že by splátka bola od klientov vyberaná bez podpísania. Splátku mohol vybrať iba jej nadriadený, inak neexistuje, že by niekto iný vyberal. Pokiaľ aj on vyberal, tak takisto podpisoval. Nevie o tom, že by si dovoľil niekto zobrať peniaze bez podpísania. Každý sa musel podpisovať, kto preberal peniaze od klientov za žalobcu.

22. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní dňa 24.11.2017 predniesla súdu, že predmetnú zmluvu uzavreli so žalovaným v 1. rade pod tlakom, z dôvodu tiesne. Zmluve nerozumeli, nikto ich nepoučil podrobne o zmluve, nerozumeli časti zmluvy s názvom: Domáci servis. Možno by ju neuzavreli, keby o tom vedeli. Súd zrejme nemôže započítať sumu, ktorú uhradili titulom domáceho servisu. V splátkovej knižke posledné tri položky nie sú podpísané, ani datované. Bola to chyba toho pána, ktorý sumy vyberal. Poslednú čiastku vo výške 20,- eur uhradil žalovaný v 1. rade, avšak ten pán, ktorý vyberal peniaze, odpočítal iba 0,20 eura. Keby si to žalovaní chceli do knižky dopísať sami, tak by si už odpočítali celú dlžnú sumu, nie iba 0,20 eura. Tieto sumy vyberal jeden pán, a zapisoval to do knižky označenej ako o splátkový kalendár. Splátky chodil vybrať aj s jednou ženou, pričom žalovaní platili jednotlivé splátky v byte žalovaných, bez akýchkoľvek svedkov. Pre prípad, že by súd zaviazal žalovaných na úhradu nejakej sumy, žalovaná v 2. rade požiadala o umožnenie zaplatiť súdom uloženú sumu v splátkach, a to v čo najnižšej možnej výške. Žalovaní boli manželmi a boli starobnými dôchodcami. Žalovaný v 1. rade poberal starobný dôchodok vo výške 430,- eur, žalovaná v 2. rade vo výške 380,- eur mesačne. Bývali spolu v prenajatom byte, platili nájomné vo výške 320,- eur mesačne. Za telefón platili 70,- eur až 80,- eur mesačne, za odvoz odpadu 13,- eur štvrťročne, za televíziu približne 70,- eur ročne, čo vychádzalo, po prepočte, na asi 5,08 eura za mesiac. Na lieky vynaložili cca 30,- eur až 50,- eur mesačne. Na zdravotné pomôcky, predovšetkým pre žalovaného v 1. rade, vynaložili približne 10,- eur mesačne. Žalovanému v 1. rade lekár diagnostikoval patologickú zmenu na nohe, v dôsledku čoho mal nariadenú zdravú stravu, ktorá bola drahá. Žalovaní nevlastnili žiadne nehnuteľnosti ani auto, ani žiadne iné hnutelné veci väčšej hodnoty. Ošatenie si vôbec nekupovali, občas im niečo poslal syn. Na stravu a hygienu obaja spoločne minuli približne 380,- eur mesačne.

23. V podaní zo dňa 4.12.2019 žalobca oznámil súdu, že žalovaní zaplatili z domáceho servisu celkom sumu 266,19 eura, z toho dňa 16.4.2012 sumu 90,25 eura, dňa 30.6.2012 sumu 27,93 eura a dňa 31.8.2012 sumu 148,- eur. Z uvedeného prehľadu, ako aj z knižôčky o splátkovom kalendári z domáceho servisu možno skonštatovať, že žalobca chybou v počítaní uviedol neprávnu sumu 226,19 eura namiesto správnej sumy 266,18 eura.

24. Žalovaná v 1. rade počas výsluchu a vo svojich vyjadreniach na pojednávaní v dňoch 20.8.2020 a 8.7.2021 predniesla súdu, že sa domnievala, že sumu 650,- eur prevzal pri uzatváraní zmluvy o úver jej manžel, teda žalovaný v 1. rade. Zmluvu uzatvárali strany sporu v byte. Pani W., ktorá zmluvu podpísala za žalobcu, zazvonila žalovaným v 1. a v 2. rade v apríli 2012, a ponúkla im možnosť spotrebiteľského

úveru. Následne ju vpustili do bytu. V ten istý deň podpísali s ňou aj zmluvu o domácom servise. P. W. uviedla, že zmluva o domácom servise patrí k spotrebiteľskému úveru, a pokiaľ chcú žalovaní úver v sume 650,- eur, musia podpísať obe zmluvy. P. W. im povedala, že domáci servis spočíva v tom, že ona bude k nim chodiť domov vyberať splátky. Tvrdila, že najskôr treba zaplatiť domáci servis, a až potom úver. Zo zmluvy o úvere zaplatili žalovaní celkom sumu 199,75 eura, a nie iba 179,75 eura. Žalobca im nezohľadnil platbu 20,- eur zo dňa 9.4.2014, ktorú fyzicky odovzdal žalovaný v 1. rade pánovi, ktorý prišiel k nim domov spolu s p. X. W., ktorá s nimi uzavrela obe zmluvy. Totožnosť tohto pána nevedela uviesť. Žalobcovi zaplatili žalovaní navyše aj sumu 266,18 eura z domáceho servisu, ktorý nadväzoval na zmluvu o úvere z toho istého dňa. Celý spor považovala žalovaná v 2. rade za nespravodlivý. Uviedla, že poberá starobný a vdovský dôchodok celkom v sume 563,- eur. Iný príjem nemá. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnuťelné veci väčšej hodnoty. Z tejto sumy platí nájomné a energie v sume 320,- eur. Býva sama. Vyživovacie povinnosti nemá. Za telefón platí 60,- eur, za smeti 8,70 eura za 2 mesiace, t. j. na mesiac pripadá 4,35 eura. Raz ročne musí zaplatiť za televíziu 76,- eur. Mesačne jej zostáva na živobytie 178,- eur. Za televíziu platí koncom roka, keď jej, ako dôchodkyňa, príde nejaká suma navyše. Berie lieky na ľadviny a na srdce. Jej zdravotný stav je vážny, pretože lekári uvažujú nad kardiostimulátorom. Za lieky vynaloží cca 30,- eur mesačne. Pre prípad, že by ju súd aj zaviazal na zaplatenie nejakej sumy, požiadala súd, aby jej umožnil súdom uloženú sumu zaplatiť v splátkach, maximálne však vo výške 5,- eur mesačne. Pre prípad, že by jej úspech v spore bol vyšší než úspech žalobcu a súd by jej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, žalovaná v 1. rade uviedla, že trovy konania si neuplatňuje, nakoľko jej žiadne nevznikli, že od žalobcu nič nechce, len mať pokoj.

25. Súd vec právne posúdil nasledovne:

26. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

27. Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

29. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

31. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky

sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

34. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 39 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

38. Podľa § 2 písm. a), b), d) a j) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

39. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, medzi ktoré patrí aj doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie (§ 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ), RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ).

40. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2

písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, a b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (§ 19 ods. 1, 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

42. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2 (§ 19 ods. 3, 4, 5 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

43. Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Pritom X je ročná percentuálna miera nákladov, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, C_k je výška čerpania k , t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, D_l je výška splátky alebo platby poplatkov, S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Podľa poznámok a) čiastky zaplatené obidvoma zmluvnými stranami v rôznom čase nemusia byť rovnaké a nemusia byť zaplatené v rovnakých intervaloch, b) začiatkový dátum je dátum prvého čerpania, c) intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t. j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je; d) výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden; e) táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (A_k), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k , a vyjadrený v rokoch, t. j.:

$$S = \sum_{k=1} A_k (1 + X)^{-tk}$$

V danom prípade S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

44. Dosadením údajov do vzorca podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> súd zistil, že skutočná RPMN v danom prípade bola 78,62 %, a nie iba 67,70 %, a teda, údaj o RPMN uvedený na rube tlačiva zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

45. Ak by do odplaty za poskytnutie úveru bola započítaná aj „dobrovoľná,“ doplnková služba s názvom: Domáci servis, spočívajúca iba v umožnení dlžníkovi platiť splátky úveru v hotovosti, za ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť odplatu 266,18 eura, vtedy by skutočná suma, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi, bola 1.163,18 eura, a nie iba 897,- eur. Po dosadení údajov o poskytnutej sume úveru 650,- eur, celkovej sumy, ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť, t. j. 1.163,18 eura, a doby splácania 13 mesiacov do vzorca podľa prílohy č. 2 citovaného zákona, ako aj za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> súd zistil, že skutočná RPMN v takomto prípade bola až 199,42 %. Výška poskytnutého úveru bola totiž 650,- eur a celkové náklady spotrebiteľa boli 247,- eur zo zmluvy o úvere + 266,18 eura zo závislej zmluvy o domácom servise, t. j. náklady spolu 513,18 eura, pričom sumu úveru aj s odplatom z úveru boli žalovaní povinní zaplatiť za dobu 13 mesiacov.

46. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

47. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

49. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

51. Žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali do omeškania s platením zosplatennej časti úveru dňom 27.11.2012, t. j. dňom bezprostredne nasledujúcim po dni, ku ktorému bol zosplatený celý úver. Základná úroková sadzba ECB k tomuto dňu bola 0,75 % ročne, pričom výška úrokov z omeškania podľa § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov bola o 8 percentuálnych bodov vyššia, t. j. úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva v danom čase predstavovali 8,75 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania dlžníka so zaplatením peňažného záväzku až do jeho zaplatenia.

52. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

53. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

54. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

55. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

56. Podľa § 470 ods. 1 a 2 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou

smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

57. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 prvej vety OZ, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

58. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

59. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

60. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

61. Nakoľko dedičské konanie po žalovanom v 1. rade, ktorý zomrel v priebehu tohto sporu, bolo zastavené, neexistuje žiadna osoba (dedič), ktorá by po zomrelom žalovanom nadobudla dedičstvo, a zároveň by podľa § 470 ods. 1 OZ zodpovedala za jeho dlhy. Keďže žalovaný v 1. rade už nie je subjektom práva, v dôsledku čoho nemá ani spôsobilosť byť stranou sporu, a nezanechal žiadneho dediča, ktorý by zodpovedal za jeho dlhy, súdu neostávalo nič iné, iba konanie proti žalovanému v 1. rade zastaviť podľa § 63 ods. 1 CSP (I. výrok) napriek tomu, že ide o majetkový spor, pretože neexistoval žiadny subjekt, s ktorým by pokračoval súd v konaní ako so žalovaným namiesto zomrelého žalovaného v 1. rade.

62. Vykonaným dokazovaním listinami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 220120895 zo dňa 16.4.2012, obchodnými podmienkami, predžalobnými upomienkami z 19.11.2013, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere a k domácomu servisu, oznámeniami o zosplatnení záväzku z 18.2.2014, poštovým podaciami hárkami zo dňa 19.11.2013 a 18.2.2014, výpisom z vnútorného systému žalobcu, a výsluchom žalovanej v 2. rade, doplneným zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 16.4.2012, lustráciami o osobných majetkových a zárobkových pomeroch žalovanej v 2. rade, ďalšími vyjadreniami strán sporu, ďalším výsluchom žalovanej v 2. rade a výsluchom svedka, súd mal za preukázané, že strany uzavreli dňa 16.4.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanej v 2. rade ako spoludlžníkovi úver v sume 650,- eur za odplatu v sume 247,- eur pozostávajúcu z celkového 20 % úroku z istiny úveru a odmeny vo výške 18 % z istiny úveru. Celková dlžná suma žalovaných v 1. a v 2. rade bola dohodnutá vo výške 897,- eur, ktorú sa zaviazali zaplatiť žalobcovi v 13-ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Výška prvých troch plátok bola dohodnutá sumou 3,25 eura, a ďalších 10 splátok sumou 88,73 eura. Ako priemerná RPMN bola v zmluve uvedená hodnota 45,23 %. Zmluvu uzavreli s odkazom na zákon č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a na obchodné podmienky. Obchodné podmienky sa nachádzajú na rube tlačiva zmluvy, ktoré sú podpísané iba žalovanými. Ako RPMN uvedená v obchodných podmienkach je uvedený údaj 67,70 % napriek tomu, že skutočná RPMN v danom prípade predstavovala hodnotu 78,62 %, a teda údaj o RPMN uvedený na rube tlačiva zmluvy je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

63. Keďže žalovaní v 1. a v 2. rade sa dostali do omeškania s platením úveru, žalobca využil právo dojednané v obchodných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré dojednanie bolo v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a vyhlásil celý úver za splatný k 26.11.2012.

64. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca ňou poskytol plnenie žalovaným v 1. a v 2. rade v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaní boli fyzickými osobami, ktoré pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli rukou dopísané iba niektoré údaje. Keďže žalobca touto zmluvou poskytol žalovaným úver, predmetný záväzkový vzťah súd posudzoval primárne podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podporne podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ust. § 3 ods. 3 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú upravené v ust. § 52 až § 54 OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný

záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ani prípadné zmluvné dojednanie o voľbe režimu Obchodného zákonníka na predmetný zmluvný vzťah, nakoľko prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

65. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že žalovaní neuhradili žalobcovi z predmetného úveru iba sumu 179,75 eura, ale aj sumu 20,- eur dňa 9.4.2014, a teda z úveru mu uhradili celkom sumu 199,75 eura, k čomu súd dospel z dôvodu, že z prehľadu odovzdaných splátok z úveru, nachádzajúceho sa v knižičke splátkového kalendára z predmetnej zmluvy o úvere je nepochybné, že 3 posledné splátky z úveru po 20,- eur odovzdali žalovaní tej istej oprávnenej osobe, ktorá prevzatie týchto platieb ani v jednom prípade nepodpísala, napriek tomu, prvé dve z nich žalobcovi táto osoba aj odovzdala a oznámila, keďže dve z nich žalobca eviduje ako uhradené. Správna bola argumentácia žalovanej v 2. rade, že posledná splátka v sume 20,- eur, ktorú odovzdali tomu istému pánovi dňa 9.4.2014, bola rovnako uhradená, pretože tento im odpočítal z neuhradenej sumy nesprávne iba sumu 0,20 eura, a nie 20,- eur, pričom takejto chyby v počítaní by sa žalovaní určite nedopustili, ak by si mali sami rukou dopísať tieto úhrady, keďže išlo o ich dlh. V prospech žalovaných svedčí aj tá skutočnosť, že poznámky v splátkovom kalendári o prevzatí všetkých troch posledných úhrad po 20,- eur sú s veľmi veľkou pravdepodobnosťou písané tou istou osobou.

66. Žalovaní uhradili žalobcovi aj sumu 266,18 eura titulom odplaty za službu s názvom Domáci servis, vzťahujúci sa na tú istú zmluvu o úvere. Žalobca namietal, že táto suma nie je premetom tohto sporu. Žiadny dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia súdu nepredložil. Práve naopak, zo zmluvy o domacom servise súd prvej inštancie zistil, že táto zmluva je závislou zmluvou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že poskytovanie tzv. domáceho servisu žalobcom má povahu nekalej obchodnej praxe, ku ktorej spotrebiteľ obvykle pristúpi tým spôsobom, že pri podpísaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca spotrebiteľovi zároveň predloží na podpis aj ďalšiu zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, o ktorú spotrebiteľ nemal tesne pred uzavretím zmluvy záujem. Túto zmluvu spotrebiteľ zvyčajne podpíše v domnení, že ide o výhodnejší spôsob splácania úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevedomujúc si, že žalobca platby uskutočnené spotrebiteľom využitím služby tzv. domáceho servisu nezapočítava na platby zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške reálne uskutočnenej úhrady v hotovosti, a že aj za službu domáceho servisu žalobca požaduje osobitnú odplatu navyše, ktorú však vôbec nezapočítal do výpočtu RPMN uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z týchto dôvodov zmluvu o domacom servise možno považovať za absolútne neplatnú podľa § 39 OZ pre obchádzanie § 53 ods. 6 OZ, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z., a teda o zmluvu nevyvolávajúcu žiadne právne účinky.

67. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade neobsahuje úrokovú sadzbu podľa § 9 ods. 2 písm. i) v spojení s § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože povinnosťou žalobcu bolo uviesť ročnú úrokovú sadzbu úveru, a nie percentuálne vyjadrenie celkového úroku za obdobie 13 mesiacov. V zmluve ďalej absentuje termín, t. j. dátum, konečnej splatnosti úveru. Je v nej uvedený iba celkový počet splátok (13), ich periodicita (mesačná), pričom splatnosť jednej splátky sa odvíjala od splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je v tejto časti pre spotrebiteľa veľmi zložitá až nezrozumiteľná. Neobsahuje jednoznačný, jasný a zrozumiteľný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho spotrebiteľ nemusí byť schopný dostatočne posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver splácať. Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia možno dôjsť k záveru, že termínom je presný dátum. Dátum konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje.

68. RPMN bola podľa zmluvy vo výške 67,70 %, pričom súd zistil, že skutočná výška RPMN bola v danom prípade až 78,62 %, a teda údaj o RPMN je uvedený v zmluve v neprospech spotrebiteľa. Ak by súd medzi náklady spotrebiteľa zahrnul aj odplatu za tzv. domáci servis, v takom prípade by RPMN predstavovala až 199,42 %.

69. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetný, žalobcom poskytnutý, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia

zmluvy, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok úveru je uvedená veľmi zložito až neprehľadne, zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, neobsahuje percentuálne vyjadrenú ročnú úrokovú sadzbu úveru, ako aj preto, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

70. Z predmetného úverového vzťahu žalovaní zaplatili žalobcovi nielen sumu 199,75 eura, ale zaplatili mu aj za službu tzv. domáceho servisu sumu 266,18 eura z absolútne neplatnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá bola závislou zmluvou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto súd mal za to, že z predmetného úveru žalovaní zaplatili žalobcovi celkom sumu 199,75 eura + 266,18 eura, t. j. 465,93 eura.

71. Nakoľko predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, súd zaviazal žalovanú v 2. rade k povinnosti zaplatiť žalobcovi iba sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi sumou istiny reálne poskytnutého úveru (650,- eur) a celkovou sumou uhradenou žalovanými tak zo zmluvy o úvere (199,75 eura), ako aj zo závislej, absolútne neplatnej, zmluvy o domácom servise (266,18 eura), ktorý rozdiel zodpovedal sume 184,07 eura. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania s platením peňažnej pohľadávky, popri nároku za zaplatenie dlžnej pohľadávky vznikol žalobcovi aj nárok na zákonné úroky z omeškania z dlžnej pohľadávky, preto súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 184,07 eura s úrokmi z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

72. Vychádzajúc z ust. § 217 od. 2 CSP, § 232 ods. 4 CSP súd umožnil žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobcovi súdom uloženú sumu v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovanej v 2. rade s plnením ktorejkoľvek splátky, pričom súd prihliadol nielen na žiadosť žalovanej v 2. rade, na výšku súdom uloženej povinnosti, na osobné, rodinné a majetkové pomery žalovanej v 2. rade, ale aj na oprávnený záujem žalobcu ako veriteľa žalovanej pohľadávky na úhradu dlžnej sumy v časovom horizonte maximálne 3 rokov od právoplatnosti tohto rozsudku, čo je v súlade s ustálenou súdnou praxou. Súd preto umožnil žalovanej v 2. rade splácať dlžnú sumu v splátkach po 10,- eur mesačne, a nie po 5,- eur, ako to navrhovala žalovaná v 2. rade. Predovšetkým súd však zohľadnil skutočnosť, že zaplatenie priznanej sumy v splátkach nebude predstavovať výrazný nepríjemný zásah do majetkovej sféry žalobcu.

73. V prevyšujúcej časti, o ktorej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, v zodpovedajúcej sume 286,18 eura s príslušenstvom súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (IV. výrok), ktorá suma zodpovedala zaplatenej sume z tzv. domáceho servisu vo výške 266,18 eura a sume poslednej splátky úveru vo výške 20,- eur, ktorú žalobca neevidoval napriek tomu, že bola žalovanou stranou odovzdaná tej istej oprávnenej osobe, ktorá predchádzajúce dve splátky úveru po 20,- eur z tej istej zmluvy žalobcovi riadne oznámila a odovzdala.

74. Nesprávny bol právny názor žalovaných, ktorí sa mylne domnievali, že žalobu možno v celosti zamietnuť, ak by súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatná z dôvodu, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky alebo že mala byť uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade súd ustálil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, že neplatnou je iba v jej niektorých častiach, a že absolútne neplatnou je iba zmluva o poskytovaní domáceho servisu, ktorá bola závislou zmluvou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že aj z absolútne neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (čo však nie je daný prípad) by zaviazal súd žalovanú stranu na zaplatenie rovnakej sumy 184,07 eura, ktorú by musela žalovaná strana žalobcovi vrátiť podľa zásad bezdôvodnom obohatení, konkrétne podľa § 457 OZ, podľa ktorého, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

75. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

79. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

80. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania na oboch procesných stranách. V danom prípade súd zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade pre jeho úmrtie počas sporu, pričom za danej situácie neostávalo súdu nič iné, iba konanie zastaviť, keďže zanikol žalovaný subjekt sporu, ktorý nezanechal právnych nástupcov zodpovedajúcich za jeho dlhy. Zastavenie konania proti žalovanému v 1. rade procesne nezavinila žiadna zo strán, preto súd podľa § 257 CSP žalobcovi výnimočne nepriznal náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré vyplývajú z povahy a okolností dôvodu zastavenia konania proti žalovanému v 1. rade (II. výrok).

81. V časti o zaplatenie sumy 354,25 eura s príslušenstvom bola žaloba právoplatne zamietnutá II. výrokom rozsudku č. k. 7C/172/2014-103 zo dňa 24.11.2017. V časti o zaplatenie sumy 286,18 eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol IV. výrokom tohto rozsudku, vyhláseného dňa 8.7.2021. Žalovaná v 2. rade bola teda úspešná v spore v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, teda celom v časti o zaplatenie sumy 640,43 eura s príslušenstvom, čo predstavuje 77,68 % predmetu sporu.

82. Žalobca bol úspešný v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, teda v časti o zaplatenie sumy 184,07 eura s príslušenstvom, čo predstavuje 22,32 % predmetu sporu.

83. Keďže žalovaná v 2. rade mala vo veci väčší úspech než žalobca, podľa § 255 ods. 2 CSP by mal súd náhradu trov konania pomerne rozdeliť, a priznať žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu vypočítanom ako rozdiel medzi pomerom úspechu žalovanej v 1. rade (77,68 %) a pomerom úspechu žalobcu (22,32 %), t. j. v rozsahu 55,36 %. Nakoľko však žalovaná v 2. rade sa svojho nároku na náhradu trov konania výslovne vzdala z dôvodu, že jej žiadne trovy konania nevznikli, za použitia základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analógia) a čl. 17 CSP (hospodárnosť konania), v spojení s § 262 ods. 2 CSP, súd žalovanej v 2. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (V. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.